

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové, soudkyně Mgr. Sylvy Šiškeové a soudce JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **M. Ch. N.**, zastoupeného Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem se sídlem Na Pankráci 820/45, Praha 4, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 4. 2020, č. j. MV-50750-3/SO-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 12. 2020, č. j. 57 A 57/2020-59, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 7. 12. 2020 blanketní kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) označenému v záhlaví. Krajský soud zamítl žalobu, jíž se stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí žalované ve věci zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu zjištění jiné závažné překážky pobytu na území České republiky. Krajský soud se ztotožnil se závěry správních orgánů, že stěžovatel vykonával nelegální práci, přestože na území České republiky pobýval na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

[2] Stěžovatel s kasační stížností spojil návrh na přiznání odkladného účinku, který dne 21. 12. 2020 odůvodnil a doložil podklady, jež mají prokazovat jeho podnikatelskou činnost. Na území České republiky pobývá již od roku 2017 na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná. Vytvořil si zde rodinné, sociální, materiální a zejména podnikatelské zázemí, dosahuje nemalých zisků a řádně plní veškeré závazky plynoucí z podnikatelské činnosti. Závěrem odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. Dodal, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti a nuceným vycestováním by musel přerušit veškeré podnikatelské aktivity a opustit území České republiky, kde má přátele a zázemí.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nevyjádřila.

II. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[4] Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[5] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy, tedy výjimku ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. Proto k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby takové mimořádné okolnosti konkrétně vylíčil a podrobně zdůvodnil, proč se domnívá, že jeho mimořádná situace vyžaduje odložení účinků pravomocného rozhodnutí (k tomu např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015-32). Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má současně povinnost tvrzení a povinnost důkazní. Je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (tj. tvrdil a osvědčil), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32).

[6] Nejvyšší správní soud si je vědom své dřívější judikatury, včetně již citovaného usnesení č. j. 5 As 73/2011-100, na něž stěžovatel odkázal v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Rozhodovací praxi týkající se návrhů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v cizinecké nebo azylové agendě sjednotil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38. V citovaném rozhodnutí soud mimo jiné konstatoval, že není možné automaticky přiznávat odkladný účinek kasační stížnosti každého cizince, kterému hrozí vycestování z České republiky, nýbrž je potřeba, aby k této skutečnosti přistoupily další významné individuální okolnosti, které cizinec v návrhu popíše a případně doloží.

[7] Nejvyšší správní soud v posuzované věci nepovažuje podmínky pro přiznání odkladného účinku za splněné. Předně je třeba poukázat na to, že návrh stěžovatele obsahuje pouze zcela obecná tvrzení, která stěžovatel žádným způsobem nekoncretizoval ve vztahu ke kasační stížnosti a řízení o ní. Stěžovatel pouze uvedl, že od roku 2017 žije na území České republiky, kde si vytvořil rodinné, sociální, materiální a podnikatelské zázemí. Tvrzení o podnikatelské činnosti doložil listinami (např. přiznáním k dani z příjmu fyzických osob či výpisem ze živnostenského rejstříku), které mají sloužit k prokázání výkonu podnikatelské činnosti, konkrétně provozu kadeřnictví a holičství. Velmi stručné a obecné prohlášení o vytvoření zázemí na území České republiky ovšem nemůže samo o sobě obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku. Samotné předložení dokumentů, které mají svědčit o výkonu samostatné výdělečné činnosti, bez dalšího nepostačuje k prokázání konkrétní újmy hrozící v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozsudku. Stěžovatel neuvedl žádné podrobnosti k tvrzeným vazbám na území České republiky, přičemž právě tyto další, konkrétní okolnosti jsou zásadní pro splnění povinnosti tvrzení a důkazní.

[8] Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí krajského soudu vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Nejvyšší správní soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

proto musí být dostatečně individualizovaná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

[9] Se stěžovatelem lze souhlasit v tom, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti může vyvstat jeho povinnost opustit území České republiky. Kasační soud by však mohl návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhovět, pokud by k tomuto hrozícímu následku přistoupily další významné okolnosti na straně stěžovatele. Takovou okolností není sama o sobě hrozba přerušení výkonu podnikatelské činnosti, k níž navíc stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku s výjimkou doložení několika listin neuvedl žádná podrobnější tvrzení. Mohlo by se jednat například o skutečnost, že v České republice pobývají i nezletilé děti cizince, jako tomu bylo ve věci rozhodované Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 6 Azs 88/2018, nebo o skutečnost, že se již zcela zprětřhaly vazby cizince na zemi původu a jeho veškerý soukromý a rodinný život je zcela spjat s Českou republikou a osobami zde žijícími, jako tomu bylo ve věci rozhodované pod sp. zn. 1 Azs 405/2018. Tvrzení tohoto charakteru ovšem stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepředestřel. V jeho případě tak nelze konstatovat přímý dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života, čímž se věc také odlišuje od stěžovatelem citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 73/2011-100.

[10] Nejvyšší správní soud proto po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a zvážení stručných tvrzení stěžovatele dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku, pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na právech. Protože nebyla splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku, soud se dále nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Kasační stížnosti proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[11] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu